

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Mgr. P. D.**, proti žalovanému: **Policejní prezident**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2011, čj. PPR-27059-5/ČJ-2010-99KP, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2015, čj. 10 Ad 9/2011 – 72,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 22. 8. 2015, čj. 10 Ad 9/2011 – 72, Městský soud v Praze zamítl žalobu žalobce a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Rozsudek městského soudu byl žalobci doručen fikcí dne 2. 11. 2015.

Dne 19. 11. 2015 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobce (dále též „stěžovatel“) proti uvedenému rozsudku městského soudu, přičemž z razítka poskytovatele poštovních služeb na obálce, ve které byla kasační stížnost doručována, je patrné, že stěžovatel jí předal poskytovateli poštovních služeb dne 18. 11. 2015.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji jako opožděnou.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout.

Podle § 42 s. ř. s. doručuje soud písemnosti do datové schránky, není-li možné doručit písemnost tímto způsobem, doručuje je soud soudním doručovatelem,

prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě. Má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. V posuzovaném případě neměl stěžovatel v řízení před krajským soudem zástupce, a proto mu městský soud doručil rozsudek do místa jeho trvalého pobytu, na adresu, kterou sám výslovně uvedl i v souvislosti s doručováním písemností. Z doručky přiložené ve spise městského soudu je patrné, že rozsudek byl stěžovateli doručován již dne 22. 10. 2015, avšak stěžovatel nebyl doručovatelkou v místě bydliště zastižen, a proto mu zde byla ponechána výzva k vyzvednutí písemnosti v desetidenní lhůtě na příslušné poště. Lhůta pro vyzvednutí rozsudku uplynula dne 1. 11. 2015, což byla neděle, a proto se lhůta pro vyzvednutí posunula na pondělí 2. 11. 2015 (§ 49 odst. 4 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 40 odst. 3 s. ř. s.). Tento den se tedy považuje za den doručení daného rozsudku.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. „*lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*“ Dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. skončila v pondělí 16. 11. 2015, tedy v den, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Kasační stížnost zaslal stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu poštou ve středu 18. 11. 2015, tedy 2 dny po uplynutí dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti.

Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako opožděnou za použití § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2015

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu